Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Strabonis Geographicorvm [geographicorum] Lib. XVII

Strabo

Basileae, 1539

Libri decimi.

urn:nbn:de:bsz:31-67095

Visual Library

tur, alij deſinunt. Quapropter Platea & Plateenſes, iuxta lacum olim fuere, & ob remorum latitudinem ita ſunt appellati. Item Helos à paludibus nomen habet. Nũc ab aquis hæc longius abſunt. Quòd Cephiſus fluuius è Phocicis montibus oriatur ex urbe Lilæa, & in Copaida lacum exit. Quo loco etiam Permeſſus & Olmæus ex Helicone fluentes, in eundem lacum exeunt prope Aliarton urbem. Ambitus ipſius lacus, ſtadiorum eſt trecentorum octuaginta. Quòd Copais lacus multa flumina excipiens exitum nullum habet, præter hiatum qui prope Cephiſum, eum excipit. Quòd Scolus ſit pagus Proſopiæ ſub Citherone locus aſper, à quo prouerbiũ dicitur, Ad Scolon neq; ipſe uades, neq; alteri comes ibis. Hoc loco Penthea diſcerptum fuiſſe aiunt. Eſt & in Heraclea Trichinia uicus Scolus, quem Aſopus fluuius præterit. Et in Sycione alius eſt Aſopus fluuius.

Quòd Theſpiæ urbs ſit iuxta Heliconem, ad auſtrũ uerſa, ſuper ſinu Criſſęo locata, & ipſa ſcilicet & Helicon. In propinquo Aſcra eſt Heſiodi patria.

Quòd mons Parnaſus multas ſpeluncas ſacras habet, è quibus eſt etiam Corycium, Nymphis ſacrum, eodem nomine quo Cylicum. Quòd occiduum Parnaſi latus incolunt Aetoli & Ozolæ & Dorienſes. Aetoli, iuxta Coram Aetoliæ montem: ad ortum uero Dorienſes & Phocenſes. Quòd Criſſæus ſinus uſq; ad Actium finit. Quòd duæ ſint inſignes urbes Phocenſium, Delphi & Elatea: altera ob antiquiſſimum oraculum Apollinis: altera uero, quòd iuxta Cyphum montem Perrhœbicum ſit locata,

γενεὺς δ' ἐκ κύφου ἦγεν. Quòd Perrhœbi occiduam partem Olympi habitarint prope Macedones. Quòd alius ſit Mopſus à quo Attica Mopſopia ſit dicta, alius cui Manto fuit mater Thyreſię filia, à quo Mopſoeſtia urbs Cicilię fuit dicta.

Quòd inter Sepiada & Caſtambiam promontoria Peliæ litus deſertũ ſit, ubi claſſis ipſa Xerxis ab Euro fuit deleta. Quòd Campus circa Lariſſam, Pelaſgicus fuerit ante appellatus. Pyrrhęa uero à Pyrrha Deucalionis uxore: Aemonia ab Aemone: Theſſalia à Theſſalo Aemonis filio.

LIBRI DECIMI.

QVOD Eubœa longitudinem habet ſtadiorum mille ducentorum à Cenæo promontorio iuxta Thermopylas, ad Geraſtũ quod iuxta Sunium eſt. Latitudo autem ipſius maxima ſtadiorum eſt centum quinquaginta. Atticæ autem atque Bœotiæ & agro Locrenſi medio Euripo reſpondet. Item Malienſibus. Cæterum ob anguſtam ipſius formam olim Macris fuit dicta, poſtea Abantis. Quæ inter Caphareũ & Geraſtum continentur, caua Eubœæ appellantur. Quòd Orea Iſtiæa fuerit dicta, & Oritæ Iſtiæenſes. Quòd Dium & Axius & Cerinthus & Artemiſium & Budorus fluuius, uniuerſa hæc Eubœæ maritima loca ſint, ad Bœotiam, & inſulam Scyrum atq; Lemnum conuerſa. Quòd Caryſtus & Styra & Eretria ad Notum ſint è regione Atticæ. Quòd in Caryſto lapis naſcitur qui netur & texitur. Ex telis mantilia fiunt quæ ubi ſordeſcunt in flãmas proiecta non ſecus mundantur quàm tela linea dum lauatur. Cæterum Geraſtus maſculino effertur genere. Quòd circa Lelantũ campũ Eubœæ æris & ferri metalla fuerunt, quæ nunc defecere, quemadmodum Athenis argenti fodinæ. Quòd Eretria urbs potentiſſima fuerit olim, adeo ut cum pompam ducerẽt armatorum tria millia eſſent, equites autem ſexcenti, currus ſexaginta. Imperauit inſulis tum alijs, tum

And

Andro & Teno. Quòd ex haſtis, aliæ ſtatariæ pugnæ idonea ſunt inſtrumenta, uelut gladij & oblongæ haſtæ Homericorū Abantum, aliæ è manu iaciuntur, uelut ſagitta aut iacula cuiuſmodi erat Achillis Melia: aliæ utrunq; uſum præbent, uelut contus & ſariſſa & hyſſus. Quòd Euboici amnes duo ſint Neleus & Cereus, è quorum altero ſi qua pecus potauerit, alba efficitur. Ab altero uero uellus atrum contrahit. Quòd à ſinu Ambracio uerſus ortum habitant Acarnanes, deinceps Achelous eſt fluuius. Poſtea Ætoli uerſus ortum. Poſt hos Locri Ozolæ & mons Parnaſſus. Inde Helicon mons: ab hoc Cytheron iuxta iſthmum Corinthium. Poſtea Hymettus, uerſus ortum, ordine locati montes. Iacent autem in mediterranea parte ad ſeptentrionem ſupra Acarnanas, Amphilochi: deinde Pelopes et Pindus mons è quo Achelous fluit ad Echinadas. Supra Aetolos Perrhœbi ad boream ſunt ſiti, & Athamanes & Aenianorum quędam portio qui Oetam tenent. Porrò Aetolorum & Acarnanū latus auſtrale, mare eſt quod iuxta ſinum Criſſæum iacet. Hic ſinus ab ore Acheloi fluuij ſumit initium. Quòd Corax Aetoliæ mons Oetæ monti iungitur. Quòd Actium promontorium eſt maxime occiduū ſinus Ambracij. Quòd quę nūc Leucas appellatur urbs, antea Cherroneſus fuerit, à Corinthijs autem à cōtinente abſciſſa ſit. Homerus illam uocat ἀκτὴν ἠπείροιο, id eſt litus continentis, Acarnaniæ nimirum, cuius pars Neritos quoq; eſt quam Laertes ſe cepiſſe inquit: ſed & Crocilia & Aegilips urbs in Catalogo, prope Leucada ſunt, ita ut inſula tota urbes habeat tres, Leucada in freto quod arte factū eſt, quę prius erat Neritos: deinde Crociliā & Aegilipa. Quòd quę nūc Cephalenia dicitur, Homerus nonnunq; Samon appellat, uelut hoc loco, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ᾽ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο. Nonnunquam uero Samen, ut Δουλίχιόν τε Σάμην τε. Sed & Acarnaniam partem Cephalleniæ dicit & continentis, ut οἵ τ᾽ ἤπειρον ἔχον ἠδ᾽ ἀντίπεραιαν ἐνέμοντο. Et rurſus, δώδεκ᾽ ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι. Eodem uero cum inſula nomine urbs quę in ea eſt locata dicitur, Samos & Same. Quòd Mentę urbs, quę prius Taphus appellabatur nūc Taphius uocetur. Quòd Samęi Cephalenij ſint à Same aut Samo. Iones uero à ſamo Ioniæ Samij ſint dicti. Quòd Epæi Echinadas ſub Megete habitabant, unà cū Phyleo ex Elide profecti. Quapropter Cylleniū Otum magnanimorū Epęorū principem, Phylidæ ſociū Homerus appellat. Quòd Samos Ionica, prius Melamphyllos fuerit appellata, deinde Anthemis, mox Parthenia à fluuio qui in ea eſt Parthenio, qui mutato nomine Imbraſus poſtea eſt dictus. Poſtremo Samos à montium altitudine. Nam priſci excelſos montes Samęos uocabant. Quòd à Zacyntho inſula ad Heſperidas Libyæ ſtad. ſint tria millia trecenta. Quòd inſulas Echinadū quæ nūc dicūtur Oxeæ Homerus appellarit θοάς. Dulichia itaq; ad Alphęi oſtium & ad Oeniadas iacet.

Quòd Taphij & Teleboę inſulas eodem nomine habitabant prope Echinadas. Quòd qui iuxta Nicomediā, Bithyniæ ſinus eſt, Aſtacenus uocatur, ab Aſtaco oppido quodā in eo ſinu iacente. Quòd Tyndarus & Icarus ab Hippocoonte è Sparta pulſi ad Theſtium Pleuroniorū dominum ſeſe receperut, atq; unà cum ipſo multam regionem Taphiorum & Echinadum inſularum occuparunt. Itaque Tyndarus accepta in uxorem Theſtij filia, Leda, domum redijt. At Icarus Polycaſten Lygæi filiam duxit, atque Acarnaniæ parti imperauit. Ex his nati fuere Penelope ac fratres ipſius. Quòd Acarnanes cum Aetolis ad Troiam non militarunt. Qua ratione multis annis pòſt Romanis perſuaſerunt,

ut libertatem ſuam ac proprium uiuendi morem retinerent, quia ſoli cum cæteris Græcis aduerſus Troianos non militaſſent, à quibus deſcēdiſſent Romani. Nam Æneas è Troianis fuit. Quòd Curetes Ætoli non fuerint, propter hos uerſus, κουρῆτες τ᾽ ἐμάχοντο καὶ αἰτωλοί. At Prothei tres filij, Ætoli erant, ac Pleurona Calidonaq; habitantes, Curetes erant. Nam Pleuronij Curetes ſunt. Id enim uerius eſt. Et Homero mos eſt partes adnumerare toti, uelut,

οἳ δ᾽ εὔβοιαν ἔχον καὶ χαλκίδα. Et rurſus,

τρῶες καὶ λύκιοι καὶ μυρμιδόνες καὶ ἀχαιοί. Eiuſdem generis erat & illud,

κουρῆτες τε αἰτωλοί. Aiunt itaq;, cum Curetes nūc Aetoliā dictam habitarent, Ætolas cum aliquibus Epeis ex Elide profectus regioni quæ eius nomine Aetolia fuit appellata, imperauit. Curetes autem in Acarnaniam migrarūt. Poſt decem itaque ſecula Oxylus cum Heraclidis in Elida tanquam paternam poſſeſſionem deſcendit, ueluti etiam epigramma ad Aetoli ſtatuam indicat,

χώρης οἰκιστῆρα, παρ᾽ ἀλφειοῦ ποτὲ δίναις
τρεφθέντα, σταδίων γείτον᾽ ὀλυμπιάδος
ἐνδυμίωνος παῖδ᾽ αἰτωλοί, τόνδ᾽ ἀνέθηκαν
αἰτωλὸν σφετέρας μνῆμ᾽ ἀρετῆς ἐσορᾶν.

Alterum ad Oxyli ſtatuam ſic habet,

αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
κτήσατο κουρῆτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμών.
τῆς δ᾽ αὐτῆς γενεᾶς δέκατος σπόρος αἵμονος υἱός
ὄξυλος ἀρχαίαν κτήσατο τήνδε πόλιν.

Hanc olim Aetolus linquens ab origine gentem
Curetum terras haſtæ ſudore parauit
Idem annis decimus ſtirpis ſatus Eumone forti
Oxylus hanc ueterem conſtruxit mœnibus urbem.

Quòd Chalcidenſes Eubœæ cum ſæpe uincerentur dum bellum contra Eretrienſes gererent in Balanteo campo, quod hoſtes anteriorem cæſariem captantes eos diſtraherent, cœperunt eam capitis partem tondere. Eáque propter ab Homero ὄπιθεν κομόωντες, id eſt à poſteriore parte comam geſtantes, appellati fuerunt. Hi poſtea in Aetoliam migrarunt & deuictis qui ipſam incolebant, ultra Acheloū fluuium eos ſunt perſecuti. Quare illi quidē Eubœenſes Curetes à tondendo ſunt appellati. Eiecti autem, Acarnanes, tanquam non detonſi. Quòd Theſtius ſocer fuerit Tyndari & Oenei, pater Ledæ & Altheæ. Ceterum cum bellum haberēt Theſtiades & Curetes aduerſus Oenea & Aetolos ac Meleagrū, aut de agrorū finibus, aut, ut fabulatur Homerus, de ſuis capite ac ſpolio, Meleager fratres Altheæ interemit, quam ob rem Althea, πολλὰ κατηρᾶτο, συγγενὰς δ᾽ ἐπεκέκλετ᾽ ἐρινῦς.

Quòd quadrifariam Curetes Aetolici poſſint deriuari. aut enim à tonſura occipitis, ut dictum fuit, aut à Curio monte Aetoliæ, aut quod molles eſſent tanquam puellæ, quemadmodum Iaones ἑλκεχίτωνες, id eſt longiſtolæ dicuntur. Aut à Curetibus dæmonibus armiferam ſaltationem ducentibus, ut dicat quiſpiam fortiſſimos & in armis ſaltare doctos. Nam & Homerus Aeneam inducit dicentem,

μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα.

Quòd Græcis & Barbaris commune ſit, cum feſtiua ſaltatione ſacrificia peragere, alia quidem cum numinis afflatione, (ἐνθουσιασμὸν appellant) alia ſine tali inſpiratione. Et alia cum muſica, alia abſque ea. Item alia in abdito, in publico alia. Muſica enim philoſophia eſt quædam, & ad morum emendationem magnopere conducit, ut in-

quit Plato. Quòd Græci Baccho & Apollini & Hecate & Murſis & Cereri attribuunt, ceremoniale negotium omne, quod Orgia uocant & Bacchanalia & Choricum & Myſticum. Quòd Curetes dæmonum ſit genus quoddam apud Iouem uerſans, ita appellatū quòd infantem eum aluerit. Bacchi uero ſectatores dęmones ſunt, Satyri & Sileni & Bacchę & Lenæ & Thyrę & Mamillones & Naiades & Nymphę & Tityri. Quòd Berecynthes Phrygiū quoddam genus et cęteri Phryges omnes Rheam colūt illiq́; ſacrificāt: Deorū matrē, et Ageſtin & Deam Phrygiā magnā appellantes. A locis autē, Idæam & Dindymenā & Pylenam & Peſſinuntiā & Cybelem. Græci autem eius miniſtros Curetes dicūt, eodem nomine quo Iouis miniſtros. Eoſdem & Corybantes nomināt. Quòd apud Thraces ſint ϑεοσιασμοί, Cottytia & Bendidia, apud quos etiam Orphica originem habuerunt. Quòd Olympus mons eſt iuxta Idam Troię, alius in Myſiam, in Macedonia alius, & rurſus qui apud Homerum ὑπερουράνιος, id eſt ultra cælum tendens appellatur. Quòd Talthybius poſt tēpora Troiana coloniam in Cretam duxit. Quòd Trichaices appellati ſint Dorienſes in Creta, aut qui ſint bellicoſi, ut κορυβάικι, aut à tribus galeæ conis, aut quia ſaltatores. Eteocretes autem dicuntur Aborigines. Quòd Cnoſſus urbs, prius Ceratus fuerit dicta, à fluuio ſcilicet uicino. Quòd Dicta mons ſtadijs mille orientalior ſit quàm Ida Cretæ, cæterum Ida nunc Chryſomallos uocatur. Quòd Creta Homeri ætate centum urbes habuerit. Eſt autem hæc poſteriore quàm bellum Troianum. Nam per illud tempus nonaginta urbes tantum Creta habebat. Nam in Catalogo non alium introducens, ſed in ſua perſona loquens, ἑκατόμπολιν appellat. Quòd quæ in armis fit ſaltatio à Curetibus adinuenta ſit, dæmonibus ſcilicet illis qui Ioui aſſiſtunt, uocatúrque Pyrricha. Quòd prouerbium cœperit in eos qui ſe neſcire ſimulāt quæ nouerunt, Cretenſis mare ignorat. Nam Cretenſes magna claſſe olim inſtructi, maris imperium primi tenuerunt. Quòd Syphnus inſula tenuis ſit, à qua prouerbium ortum habet, Syphnius aſtragalus, ob tenuitatem ſcilicet. Quòd Cyclades inſulę numero duodecim prius erant: poſtea his aliæ adiectæ ſunt. Incipiunt ab ea quæ ante Sunium eſt ſita, Helena dicta, de qua Homerus inquit,

νήσω δ' ἐν κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Sunt autem hæ, Ceos, Cythnos, Seriphus, Melus, Syphnus, Cimolus, Præpeſinthus, Vliarus, Parus, Naxus, Syrus, Myconus, Tenus, Andrus, Gyarus. Sporades autem inſulę magis orientales ſunt quàm Creta, Quales ſunt Niſyrus, Cos, Calydnæ, Lerus, & Patmus.

LIBRI VNDECIMI.

QVOD Taurus mons, qui Aſiam iuxta longitudinem bifariam diuidit, latitudinem habet multis in locis uſq; ad ſtadiorum tria millia. Longitudinem uero quanta eſt Aſia tota, ſtadiorū ſcilicet quadraginta quinque millium, à continente quæ Rhodo opponitur atq; ad Indiæ extrema. Quòd Parthorum regio & Media et Armenia & Cappadocum quidam & Cilices & Piſidæ, in ipſo Tauro monte continentur. Quòd iſthmus à Ponto Euxino ad mare Hircanum ſtadiorum eſt trium millium. Ab hoc uerſus ſeptentrionem magna Cherroneſus eſt, quæ comprehenditur ab occaſu Euxino Ponto & Mæotide, & Tanai